

**UCHWAŁA NR IV/43/19
RADY MIEJSKIEJ W LUBAWCE**

z dnia 25 kwietnia 2019 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 kwietnia 2019 roku, nr NK-N.4131.68.3.2019.MC

Na podstawie art. 98 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 506) **Rada Miejska w Lubawce uchwala, co następuje:**

§ 1. § 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 kwietnia 2019 roku, nr NK-N.4131.68.3.2019.MC, stwierdzające nieważność § 2 ust. 2 uchwały nr II/29/19 Rady Miejskiej w Lubawce z dnia 28 lutego 2019 roku w sprawie wysokości diet dla sołtysów.

§ 2. Faktyczne i prawne podstawy wniesienia skargi zawiera uzasadnienie uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lubawka, z prawem udzielenia pełnomocnictwa procesowego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Lubawce

Michał Ołdak

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 4 kwietnia 2019 roku, nr NK-N.4131.68.3.2019.MC, Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność § 2 ust. 2 uchwały nr II/29/19 Rady Miejskiej w Lubawce z dnia 28 lutego 2019 roku w sprawie wysokości diet dla sołtysów. W uzasadnieniu swojego stanowiska Wojewoda wskazał, że unieważnionym przepisem Rada Miejska w Lubawce pozbawiła sołtysa będącego jednocześnie radnym prawa do diety z tytułu wykonywania funkcji sołtysa. W ocenie Wojewody użyte w art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie „dieta” należy rozumieć jako zwrot kosztów związany z pełnieniem funkcji, a jego istota sprowadza się do wyrównania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Jednocześnie Wojewoda zauważył, że zakres pełnienia obowiązków związanych z pełnieniem funkcji sołtysa i radnego jest różny, a zatem nie jest dopuszczalna regulacja wskazująca na brak możliwości łączenia diety radnego i sołtysa. Na poparcie swojego stanowiska Wojewoda przywołał wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 listopada 2016 r., wydany w sprawie III SA/Kr 783/16. Powyższe zaprezentowane stanowisko Wojewody jest jednak sprzeczne ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 19 grudnia 2017 r., II OSK 773/17, wydanym po rozpoznaniu skargi kasacyjnej wniesionej od powoływanego przez Wojewodę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 listopada 2016 r., III SA/Kr 783/16, stwierdził, że połączenie funkcji radnego z funkcją przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej – czyli sołtysa – uzasadnia przyjęcie zasady prawa do jednej diety, jako ekwiwalentu za utracone korzyści, a nie będącego wynagrodzeniem za pracę. Dieta nie stanowi bowiem wynagrodzenia za pełnienie funkcji sołtysa, a jedynie rekompensatę za utracone w związku z tym korzyści lub poniesione nakłady. Z tej przyczyny osoba pełniąca zarazem funkcję sołtysa i radnego nie może czerpać dodatkowych korzyści ze sprawowania dwóch funkcji. Skoro bowiem dieta radnego straty te rekompensuje, to druga dieta byłaby faktycznie wynagrodzeniem, co jest sprzeczne z jej istotą. W wyroku tym Naczelny Sąd Administracyjny powielił wyrażone przez siebie stanowisko w kwestii jednej diety przysługującej sołtysowi pełniącemu jednocześnie funkcję radnego, a które zaprezentowane zostało w wyroku z dnia 7 listopada 2017 r., II OSK 2794/16. W świetle powyższej

argumentacji wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 kwietnia 2019 roku, nr NK-N.4131.68.3.2019.MC, jest konieczne i uzasadnione. *Sporządził: Piotr Krystowski Radca prawny obsługujący Gminę Lubawka*